

عنوان مقاله:

نگاره سپنتانگاشت یا نبوت مانوی (۳): تاریخ کلیسای مانوی در نویافته ترین نگاره از میراث مانویان در جنوب شرقی چین

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 23، شماره 45 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

سونیا میرزایی - دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

از سال ۲۰۰۷ میلادی دو مجموعه متنی و تصویری بی نظیر از میراث مانویان چین پیدا شده که ویژگی‌هایی جدید از مانویت را به نمایش گذاشته و بر افق پژوهش‌های آن افزوده است. این نویافته‌ها که نشان دهنده گام دوم، یعنی جنوبی مانویت در چین است، آکنده از عناصر دین سنتی چین، به ویژه نشانه‌هایی از دین بودایی و داثویی است. مانویان در اینجا برای حفظ اتحاد و بقا رخت بومی شدگی به تن کردند و به اصول اساسی جامه چینی پوشاندند. آن‌ها تدبیر تبلیغی مانی را دنبال کردند؛ یعنی جدوجهد در کیش گردانی و به کارگیری ابزار گوناگون در انتقال مفاهیم و آموزه‌های دین. همین نگرش سبب ساز چینی گسترشی در تاریخ کلیسای مانوی شد. در میان نویافته‌ها، سه نگاره اهمیت کار تبلیغی را نشانه رفته که مانی در مرکز آن است. دو ابریشم نگاره نخست در سال ۲۰۰۹ میلادی معرفی شد. اما به تازگی پرده‌ای پیدا شده که مایه ژرف اندیشی شده است؛ سپنتانگاشت یا نبوت ۳ که هم به مفهوم تاریخ کلیسا پرداخته و هم دربرگیرنده تمثیل‌ها و نشانه‌هایی از زادمرد است. این نوشتار، قصد دارد نخست نگاهی اجمالی به کار تبلیغی مانوی داشته باشد، آنگاه این پرده نویافته را برای نخستین بار به فارسی معرفی کند و برای شناسایی اجزاء آن، و نیز نمایش شیوه بازنمایی تاریخ کلیسای مانوی، یک بررسی متن تصویرشناسانه انجام دهد. بررسی مقدماتی این پرده نشان داده است که جماعت مانوی در چین که سر در پی گسترش آموزه‌ها داشتند، تاریخ کلیسای خود را با زیرترین لایه‌های فرهنگی چین و طبقات اجتماعی مختلف گره زده‌اند.

کلمات کلیدی:

فعالیت تبلیغی، تاریخ کلیسای مانوی، مانویت چینی، نگاره نویافته مانوی، سپنتانگاشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2003719>

